

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 1, enkelvoudige kamer

Reg.nr.: [REDACTED]

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

In het geding tussen

[REDACTED], wonende te Leidschendam, eiseres,
gemachtigde mr. [REDACTED]

en

het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg, verweerder.

I PROCESVERLOOP

Bij besluit van 23 juni 2009 heeft verweerder het verzoek van eiseres om bijzondere bijstand op grond van de Wet Werk en Bijstand (WWB) afgewezen.

Bij besluit van 5 januari 2010 heeft verweerder, overeenkomstig het advies van de Commissie voor de bezwaar- en beroepschriften van 1 januari 2010, het hiertegen door eiseres gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 8 februari 2010, ingekomen bij de rechtbank op dezelfde datum, beroep ingesteld. De gronden zijn daarna aangevuld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 29 juli 2010 ter zitting behandeld. Eiseres is niet in persoon verschenen. Zij heeft zich laten vertegenwoordigen door haar bewindvoerder, [REDACTED], en haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door [REDACTED].

II OVERWEGINGEN

Feiten

Eiseres heeft inkomsten uit een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Bij beschikking van 18 oktober 2007 heeft de kantonrechter te 's-Gravenhage een bewind uitgesproken over de goederen die aan haar (zullen) toebehoren. Bij deze beschikking is Stichting Budgetzorg Zoetermeer als bewindvoerder benoemd. In deze beschikking is - voor zover relevant - het volgende te lezen: "machtiging om een bedrag van € 1.765,- op te nemen uit het vermogen van de rechthebbende, zulks als vergoeding over de periode 18 oktober 2007 tot en met 31 december 2009."

Op verzoek van de Stichting Budgetbeheer heeft de kantonrechter op 2 maart 2010 een nieuwe beschikking afgegeven. In deze beschikking is - voor zover relevant - het volgende te lezen: "machtiging tot het in rekening brengen bij de rechthebbende van de uitvoeringskosten over de periode 18 oktober 2007 tot en met 31 oktober 2009 tot een bedrag van € 1.765,00."

Bestreden besluit en gronden

Op 18 juni 2009 heeft eiseres een aanvraag ingediend voor bijzondere bijstand op grond van de WWB voor de kosten van de bewindvoering. Verweerder heeft het verzoek van eiseres bij besluit van 23 juni 2009 afgewezen op de grond dat deze kosten behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan, zodat deze uit het inkomen moeten worden voldaan. Voorts blijkt volgens verweerder uit de beschikking van de kantonrechter van 18 oktober 2009 niet dat [REDACTED] extra hoge kosten moet maken. In de beslissing op bezwaar van 5 januari 2010 heeft verweerder het hiertegen door eiseres gemaakte bezwaar ongegrond verklaard op de grond dat de kantonrechter geen extra vergoeding voor de bewindvoerder heeft toegekend, terwijl de kosten van de normale vergoeding behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan.

Eiseres kan zich met voornoemde besluiten niet verenigen en heeft in beroep (onder meer) aangevoerd dat er wel degelijk een extra vergoeding voor de bewindvoerder is vastgesteld en dat zij op grond daarvan recht heeft op bijzondere bijstand.

De rechtbank overweegt als volgt.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 35, eerste lid, van de WWB heeft de alleenstaande of het gezin recht op bijzondere bijstand voor zover deze niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de langdurigheidstoelage, het vermogen en het inkomen, voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm.

Ingevolge artikel 1:447, eerste lid, eerste volzin van het Burgerlijk wetboek (BW) komt de bewindvoerder 5% van de netto opbrengst van de onder bewindstaande goederen toe, tenzij de beloning bij de instelling van het bewind anders is geregeld.

Ingevolge artikel 1:447, eerste lid, tweede volzin van het BW kan de kantonrechter op grond van bijzondere omstandigheden voor bepaalde of onbepaalde tijd de beloning anders regelen.

Ingevolge artikel 54, eerste lid, van de Beleidsregels Bijzondere bijstand en minimaleleid 2009 (hierna: de Beleidsregels) behoren de kosten van het voeren van financieel beheer, budgetbeheer en zaakwaarneming tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan en dienen uit het normale ter beschikking staande inkomen te worden voldaan. Voor deze kosten kan in het algemeen geen bijzondere bijstand worden verleend.

Ingevolge artikel 54, tweede lid, aanhef en onder a, van de Beleidsregels komen de kosten van financieel beheer dan wel budgetbeheer wel voor bijzondere bijstand in aanmerking wanneer de belanghebbende op grond van een rechterlijke uitspraak onder bewind is gesteld en een afwijkende vergoeding door de rechter is vastgesteld.

Beoordeling van het geschil

Anders dan verweerder in de beslissing op bezwaar stelt is de rechtbank van oordeel dat ook uit de beschikking van de kantonrechter van 18 oktober 2009, en dus niet uitsluitend op grond van de beschikking van de kantonrechter van 2 maart 2010, op zichzelf kan worden afgeleid dat een extra vergoeding voor de bewindvoerder is vastgesteld. In deze beschikking van 18 oktober 2009 is immers te lezen dat als vergoeding een bedrag van € 1.765,- is vastgesteld. Bovendien heeft verweerder ter zitting verklaard dat bij hem het beleid wordt gehanteerd dat als op een wijze als de kantonrechter heeft gedaan een bedrag in een beschikking wordt genoemd, dit altijd als een extra vergoeding wordt gezien als bedoeld in artikel 54, tweede lid, aanhef en onder a, van de Beleidsregels. Dit staat overigens los van de vraag uit welke middelen deze vergoeding kan worden betaald. Zo bezien is de beslissing op bezwaar derhalve ondeugdelijk.

Voor zover verweerder in de beslissing op bezwaar heeft willen betogen dat de aanvraag is afgewezen omdat uit de beschikking van de kantonrechter te concluderen is dat eiseres over voldoende vermogen beschikte om de bewindvoeringskosten te kunnen voldoen, gaat de rechtbank daar niet in mee. Uit de enkele omstandigheid dat in de beschikking is te lezen dat het bedrag van € 1.765,- mag worden opgenomen uit het vermogen van rechthebbende kan niet zonder meer worden afgeleid dat eiseres over voldoende vermogen beschikte. Dit geldt temeer nu ter zitting is gebleken dat eiseres reeds tijdens de behandeling van het bezwaarschrift aan verweerder heeft laten weten dat zij helemaal niet over voldoende vermogen beschikte. Deze mededeling van eiseres had voor verweerder aanleiding moeten vormen om zelf onderzoek te doen naar het vermogen van eiseres.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder de aanvraag van eiseres op onjuiste gronden afgewezen.

Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit wordt vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb.

Verweerder wordt opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. De rechtbank zal hiervoor een termijn stellen.

Verweerder wordt in de door eiseres gemaakte proceskosten veroordeeld, waarbij met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht het gewicht van de zaak is bepaald op 1 (gemiddeld) en voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand (het indienen van een beroepschrift, het verschijnen ter zitting) 2 punten worden toegekend.

III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op binnen 6 weken na het onherroepelijk worden van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

bepaalt dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht, te weten € 41,00 vergoedt;

veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 874,- welk bedrag aan eiseres moet worden vergoed.

Aldus vastgesteld door mr. D. Aarts, in tegenwoordigheid van de griffier mr. S.M. Kraan;

Uitgesproken in het openbaar op 25 augustus 2010.

RECHTSMIDDEL

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

Afschrift verzonden op: **25 AUG. 2010**